

AZ APATURA ILIA HALÁLTÁNCA

SZABÓ PALÓCZ ATTILA

Ó, édes Sapphóm, ölelésed oly szoros,
s én mégiscsak egy árnyat érzek,
s bár mondják: Ez helyes! — temetni még
nem akarok. Büszkeség kimondani, mert
ma már szégyen: láttalak a borús égen.
Gorgüla és Anakrótia vagy Phaon? Csak azt
ne mondd, hogy mindhárom! — örvendve
a szónak s jó bornak, bár készültek
sokan megváltani a világot, hidd el
nekem, csak a rím kedvéért ettek piláfot.

És most szólj, Sapphó, valóban oly vadak
az érzelmek? Vagy csak te láttad (és
láttattad) úgy? Végeredményben nem számít,
hisz konok korok elé nézünk, néha talán
félünk, de . . . Igen, volt még valami: Sapphó néni.